

بیمارستان آیت الله مدنی بجمستان

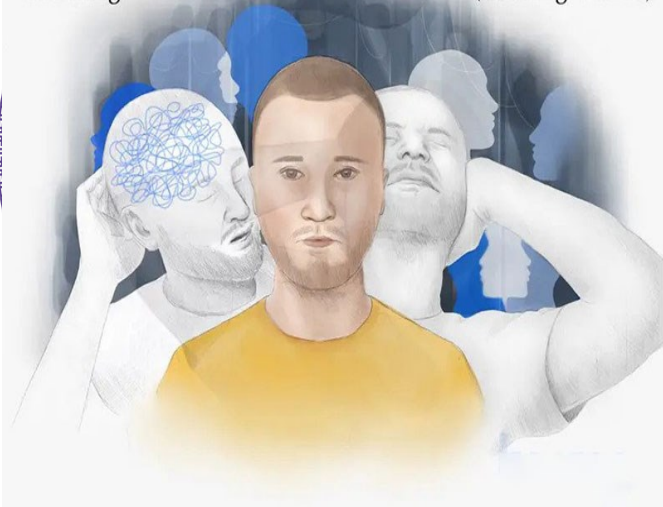
رفتار مناسب با فرد مبتلا به

اسکیزوفرنی

Lack of emotion Delusions

Disorganized thinking

Hallucinations (hearing voices)

واحد سلامت روان

راه های مقابله با پرخاشگری بیمار

۱. هنگامی که فرد عصبانی است از نزدیک شدن به وی و تماس بدنی با او اجتناب کنید.

۲. با فرد همدردی کنید و اجازه دهید عواطف و احساسات خود را بیان کند. به عنوان مثال می‌توانید به او بگویید: «آیا چیزی ناراحت کرده»، «تمایل داری از چیزهایی که شما را عصبانی می‌کند صحبت کنی.»

۳. بهتر است سایر افرادی که تحمل و حوصله کمتری دارند و قبلاً نشان داده‌اند که در مقابل پرخاشگری فرد عصبانی می‌شوند، محیط را ترک کنند.

۴. زمان عصبانیت و پرخاشگری فرد سعی کنید تنها در منزل نباشید. از همراهی سایر اعضای خانواده، دوستان یا همسایه‌ها استفاده کنید.

۵. در موارد خیلی شدید از پلیس و اورژانس پزشکی کمک بخواهید.

۶. در صورت استمرار رفتارهای پرخاشگرانه فرد، اقدامات لازم جهت بستری کردن وی را آماده نمایید.

۷. هیچگاه بیمار را فریب ندهید حتی اگر فکر کنید که بنفع او است. همیشه با او روراست باشید و روشن

راههای مقابله با پرخاشگری بیمار مبتلا به اسکیزوفرنی

خشم و ترس از علائم بیماری اسکیزوفرنی است. هر کدام از حالات هیجانی فوق می‌تواند واکنش به هذیان‌ها یا توهمات بیمار باشد. از آنجایی که بیمار نسبت به افکار هذیانی خود اعتقاد کامل دارد، واکنش‌های هیجانی و رفتاری مربوطه به آن را از خود نشان می‌دهد.

تشخیص موقعیت‌های ایجاد کننده پرخاشگری

≡ شناخت موقعیت‌هایی که بیمار دچار پرخاشگری می‌شود.

≡ عوامل روانی و هیجانی درون بیمار و وقایع خارجی (در خانه، فامیل، همسایه‌ها، محیط کار) که رفتارهای پرخاشگرانه را در بیمار ایجاد می‌کنند را بشناسید.

≡ عوامل تشدید کننده و تداوم‌دهنده رفتارهای پرخاشگرانه را بشناسید.

≡ عوامل یا شرایطی که در کاهش رفتار پرخاشگرانه فرد مؤثر هستند را شناسایی نمایید.

نحوه رفتار با فرد مبتلا به اسکیزوفرنی

بیماری اسکیزوفرنی ماهیت عود شونده دارد و در هر عود بیماری، علائم متعددی از جمله توهم یا هذیان (باورها و اعتقادات غلط) بروز می‌کنند که منجر به تغییر رفتار بیمار می‌شود.

ممکن است فرد بی‌قرار شده و رفتارش توأم با پرخاشگری گردد. شناخت علائم هشداردهنده پیش از عود بیماری به خانواده کمک می‌کند تا از یک طرف از عود شدید بیماری پیشگیری نماید و از طرف دیگر زودتر و به بهترین شیوه خود را برای مقابله و کنار آمدن با شرایط بحرانی ناشی از عود بیماری آماده نمایند.

منظور از علائم هشدار دهنده، علائم خفیفی هستند که قبل از عود شدید بیماری بروز می‌کنند.

و منظور از شرایط بحرانی حالتی است که بیمار عصبی و پرخاشگر بنظر می‌رسد و هر آن ممکن است به کار خشنی دست بزند.

← استفاده از این روش‌ها به شما کمک می‌کند تا از شعله‌ور شدن اینگونه رفتارها جلوگیری کنید:

۱. تا جایی که می‌توانید آرام باشید

۲. تلویزیون و رادیو را خاموش نمایید و محرک‌های صوتی یا حرکتی را به حداقل برسانید

۳. شمرده شمرده و آرام صحبت کنید و به او دستور ندهید.

۴. خودتان بنشینید و سعی کنید بیمار را تشویق به نشستن و صحبت کردن کنید. به صورت نشسته با بیمار صحبت کنید.

۵. بالای سر یا پشت سر بیمار قرار نگیرید و فاصله خودتان را با او حفظ کنید.

۶. تا حد امکان وسایل تیز و برنده و یا اشیائی را که به راحتی قابل پرتاب شدن هستند، از دسترس دور نگه دارید.

۷. از او بخواهید که در مورد حالات روحی خودش مانند ترس و نگرانی صحبت کند، در این حالت سعی نکنید که او را مجاب یا متقاعد کنید که اشتباه می‌کند.

۸. از درگوشی صحبت کردن یا پیچ کردن با دیگران در مقابل بیمار خودداری کنید.

۹. از بیان جملاتی مثل -چرا مثل بچه‌ها رفتار می‌کنی- اصلاً اینگونه که تو می‌گویی نیست- این چه کاری است که تو می‌کنی اجتناب کنید.

۱۰. در مورد نحوه رفتار با فرد در شرایط بحرانی با سایر اعضای خانواده صحبت کنید و با هم به تفاهم برسید، تا در چنین شرایطی تمامی اعضای خانواده بدانند که چگونه باید رفتار کنند.

۱۱. مسیر حرکت یا خروج بیمار از منزل را سد نکنید.

۱۲. او را تشویق کنید که با شما یا فردی که رابطه خوبی با او دارد به بیمارستان برود.

۱۳. اگر نتوانستید بیمار را آرام کنید و شرایط خطرناک برای بیمار یا سایر اعضای خانواده وجود داشت با پلیس ۱۱۰ تماس بگیرید.

۱۴. خونسردی خود را حفظ کنید و بدانید که شما قبلاً نیز با چنین موقعیت‌هایی روبرو شده‌اید و قادر بودید وضعیت بحرانی را کنترل نمایید.